

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla - ... ügyvezető által képviselt **I.r.**, ... ügyvezető által képviselt **II.r.** és ... felszámolóbiztos által képviselt **III.r. beavatkozók** által támogatott - ... ügyvezető által képviselt **Kft. felperesnek** a dr. Németh Soma ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. december 10. napján kelt G.40.005/2004/119. szám alatti végzésével kijavított; a 2008. november 4. napján kelt G.40.005/2004/118. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 121. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét megváltoztatja, és az alperest terhelő marasztalási összeget 14.230.656.- (Tizennégymillió - kettőszázharmincezer - hatszázötvenhat) Ft-ra, valamint annak az elsőfokú ítéletben meghatározott késedelmi kamataira leszállítja.

Az elsőfokú ítélet le nem rótt kereseti illetékekre, és elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezését mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak az illetékügyi hatóság külön felhívására fizessen meg 888.900.- (Nyolcszáznyolcvannyolcezer - kilencszáz) Ft le nem rótt kereseti- és fellebbezési illetéket; míg az alperest, hogy fizessen meg 279.000.- (Kettőszázhetvenkilencezer) Ft le nem rótt kereseti illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 567.500.- (Ötszázhatvanhétezer - ötszáz) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

2002. július 1. napján a felperes - mint vállalkozó - és az alperes - mint megrendelő - építési szerződést kötöttek a **helység 1-i** 1.. helyrajzi számú ingatlanon felépítendő 36 lakásos társasház építési munkáinak kivitelezésére. A felperes vállalkozói díját utólagos tételes felmérés alapján rendelték elszámolni, a munkadíjra - az állványozás kivételével - 1.300

Ft/óra + Áfa díjat kötöttek ki. A díjat az alperes - építési szakaszonként - a műszaki ellenőr által jóváhagyott teljesítésigazolás alapján kiállított szakasz-számlák megküldése után vállalta kiegyenlíteni. Kikötötték, hogy az építéshez szükséges anyagot az alperes biztosítja. A felperes a szerződés teljesítését a 2002. szeptember 15.-i műszaki átadás-átvételig vállalta. 2002. augusztus 5. napján a felek között további vállalkozási szerződés jött létre a **helység 1-i 2.. helyrajzi számú ingatlan építményei bontási munkáira**.

Az építési munkákhoz szükséges anyagok szállítására a felperes 2002. július 8. napján kötött szerződést az I.r. beavatkozóval. A szerződés alapján a felperes írásbeli- és szóbeli megrendeléseire az I.r. beavatkozó az építési anyagot az építési munka helyszínére vállalta szállítani, felszámítva a raklap- és csomagolási költséget, fuvardíjat is. 2002. július közepétől az alperes saját forrásból már nem tudta finanszírozni a társasházépítést. Így az I.r. beavatkozó egyes számláinak kifizetését követően a 2002. augusztus 15. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozatban a felperes és az alperes az I.r. beavatkozóval szemben elismerte 13.095.000.- Ft tartozását, egyben annak megfizetését vállalták 2002. augusztus 30-ig. A tartozáselismerő nyilatkozatot követően az I.r. beavatkozó további áruszállítást végzett a **helység 1-i** építkezés számára. Összesen 19.453.845.- Ft értékű építési anyagot, felszerelést- és tartozékot szállított le a felperes megrendelésére, melyet 1.808.091.- Ft fuvarozási-, raklap- és csomagolási költség terhelte (együtt: 21.261.936.- Ft). Az alperes a felperes felszólítása ellenére az elkészült építési munkákat nem vette át, és az esedékes anyag- és díjtartozását nem fizette ki, ezért a felperes 2002. szeptember 5. napján az építési munka helyszínéről - annak teljes teljesítése nélkül - levonult. Az I.r. beavatkozó az általa leszállított anyagokból 10.591.862.- Ft értékűt az építés helyszínéről visszaszállított, abból az építési anyagok forgalmazói 4.464.428.- Ft értékűt visszavásároltak.

Keresetében a felperes 90.089.060.- Ft vállalkozó díj, valamint annak a 2002. szeptember 5. napjától járó késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A kereset összegén belül 26.923.732.- Ft-ot az építési munka vállalkozói díjaként, 48.800.628.- Ft-ot anyagköltségként (azon belül 26.016.000.- Ft-ot az I.r. beavatkozótól beszerzett anyagok költségeként); míg 14.364.700.- Ft-ot a bontási munkák díjaként követelt.

Az alperes 13.704.184.- Ft erejéig tartozását elismerte, ezentúl ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, illetve beszámítási kifogást is előterjesztett.

Az elsőfokú bíróság a G.40.005/2004/24/I. sorszám alatti - jogerős - részítéletével kötelezte az alperest az elismert 13.704.184.- Ft tőke és késedelmi kamatai megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel részben támadott ítéletével kötelezte az alperest további 18.695.900.- Ft tőke, valamint annak a 2002. szeptember 5. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § /2/ bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Rendelkezett a le nem rótt kereseti illeték pernyertesség aránya szerinti viseléséről, illetve kötelezte az alperest 900.000.- Ft perköltség megfizetésére. Határozata indokolásában - kirendelt igazságügyi műszaki szakértő kiegészített szakvéleménye alapján - megállapította, hogy a felperest a 15.352.274.- Ft (építési) vállalkozói díjon túl 8.629.756.- Ft anyagköltség illeti meg, melyet a felperes a félbehagyott építménybe kétségtelenül beépített. Ugyanakkor

a felperest megillető anyagköltséget nem a szakvélemény, hanem a 2002. augusztus 15. napján kelt, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozat szerint 13.095.000.- Ft-ban állapította meg. Úgy értékelte ugyanis, hogy az okiratban foglaltakkal a perbeli felek között szerződéses megállapodás jött létre, melyre figyelemmel a szakvélemény megállapítását mellőzni szükséges. Tekintve, hogy a bontási munkák vállalkozói díjaként a felperest 5.246.250.- Ft illeti meg, a felperesnek járó teljes díj összege 33.693.524.-Ft. Ebből levonandó a felperest terhelő 503.440.-Ft szállásdíj, valamint az alperes által már kifizetett 790.000.- Ft vállalkozói díj előleg. A felperesi kereset tehát 32.400.084.- Ft tőkeösszegre alaposnak tekinthető, melyből az alperest a jogerős részítélet már 13.704.184.- Ft megfizetésében marasztalta.

Az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatása, és a marasztalási összeg 14.230.656.- Ft tőke és járulékaira leszállítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében a társasház építési munkái során a felperes által felhasznált építési anyagok költségét az igazságügyi műszaki szakértő aggálytalan szakvéleménye alapján 8.629.756.- Ft-ban kérte meghatározni. Vitatta az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését, mivel az nem volt figyelemmel az alperesnek kedvező pernyertességi arányra.

A felperes és a beavatkozók fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy az alperes felszámolását a megyei bíróság 2007. december 13.-i kezdő időponttal rendelte el. A felperes a perbeli követelésre vonatkozó hitelezői igényét két részletben, 2008. január 17.-én, és 2008. március 20.-án jelentette be a "A" Kft. felszámolónak.

Az így kiegészített tényállás alapján a fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítélet fellebbezett rendelkezése tekintetében a tényállást részben tévesen állapította meg, így az abból levont jogkövetkeztetés sem volt helyes.

A felperes a felek között létrejött építési szerződésben foglaltakat teljes egészében nem teljesítette, a munkavégzés helyszínéről korábban levonult. A perben a félbemaradt építmény elkészítéséért a vállalkozónak járó díjat kellett meghatározni. Az elszámolás körében az elsőfokú bíróság tévesen, túlzott jelentőséget tulajdonított a 2002. augusztus 15. napján kelt „Tartozáselismerő nyilatkozat és megállapodás”-ban foglaltaknak. Ebben az alperes nem a felperes felé vállalt kötelezettséget az építési munka során a felperes által az I.r. beavatkozótól beszerzett és felhasznált anyagok költségének felperes részére megfizetésére; tehát nem a felperes és az alperes szerződött egymással a felperesnek járó anyag-költség összegének megtérítésére. Helyesen, a felperes és az alperes együttesen ismerte el az I.r. beavatkozó felé fennálló esedékes tartozását 13.095.000 Ft-ban, egyben megállapodtak abban az I.r. beavatkozóval, hogy ezt a tartozást a kikötött határidőig teljesítik, melynek elmaradása esetén az I.r. beavatkozó a behajtás iránt intézkedik.

A tartozáselismeréssel szemben ellenbizonyításnak helye van (Ptk. 242. § /1/ bekezdés), azaz: a perben az alperes a kirendelt igazságügyi műszaki szakértő beépített anyagokra

vonatkozó szakvéleményével megdöntheti az elismert összeg nagyságát. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság arra sem volt figyelemmel, hogy a 2002. augusztus 15. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozat létrejöttét követően - az I.r. beavatkozó által csatolt számlákból és szállítólevelekből (50. szám), valamint a felperes 2002. december 3. napján kelt (ismételt) tartozáselismerő nyilatkozatából (25/F/4. szám) kitűnően - az I.r. beavatkozó további építési anyagokat szállított az építkezés helyszínére. Emellett az I.r. beavatkozó az építési helyre nemcsak újabb szállításokat teljesített, hanem a felperes levonulását követően a megmaradt anyagokat saját telephelyére vissza is szállította. Ezért nem lehetett a korábban közösen meghatározott és elismert tartozás összegét figyelembe venni.

Az I.r. beavatkozó kimutatásaival, valamint a felperes ismételt tartozáselismerésével alátámasztott műszaki szakértői vélemény szerint az I.r. beavatkozó 21.261.936.- Ft értékű anyagot szállított le az építési helyre. Az I.r. beavatkozó 16/F/16. szám alatt elfekvő kimutatása szerint a leszállított anyagokból nem vitásan 10.591.862.- Ft értékű lett visszaszállítva (abból 4.464.428.-Ft értékű a forgalmazók, gyártók által visszavásárolva). Így valójában beépítésre csak 10.437.847.- Ft értékű anyag kerülhetett. Ez utóbbi összegből azonban le kell vonni az építési szerződés szerint (2. pont 3. bekezdés) a vállalkozó felperest terhelő 1.808.091.- Ft fuvarozási- és csomagolási költséget. Ezért az elszámolás körében a beépített anyag költsége ténylegesen nem a tartozáselismerő nyilatkozatban szereplő összeg, hanem 8.629.756.- Ft.

Az utólagos tételes felmérésre utalással meghatározott vállalkozói díj esetén a vállalkozónak a ténylegesen elvégzett munka mennyiségét és a beépített anyagot kell vita esetén bizonyítania. A kiegészített műszaki szakértői vélemény - a bizonyítási eljárás során becsatolt egyéb okiratokkal alátámasztottan - kellőképpen és aggálytalanul igazolta a beépített anyagok költségét. A felek ugyan a kiegészítést követően is vitatták a szakértői véleményt, azonban - az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint - további szakértői bizonyításra azért nem kerülhetett sor, mert a felek erre irányuló bírói felhívás ellenére a további szakértői bizonyítás díját nem előlegezték.

Ezekre figyelemmel a fellebbezés alapos arra nézve, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a 2002. augusztus 15. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozat alapján a felperesnek járó anyagköltséget, az egyéb peradatokkal alátámasztott szakvélemény szerint ez az összeg csak 8.629.756.- Ft. Az építési munka anyagköltsége mérséklése folytán a felperesnek járó, keresettel érvényesített teljes vállalkozói díj összege: 27.934.840.- Ft (5.246.250.- Ft bontási vállalkozói díj + 15.352.274.- Ft építési vállalkozói díj + 8.629.756.- Ft anyagköltség). Ebből jogerős részítéletével az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 13.704.184.Ft tőke és ennek kamatai megfizetésére.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett rendelkezését a fellebbezési kérelem korlátai között (Pp. 253. § /3/ bekezdés), tárgyaláson kívül (Pp. 256/A. § /1/ bekezdés f./ pont) felülbírálv a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatva az alperest terhelő marasztalási összeget 14.230.656.- Ft-ra, valamint annak az elsőfokú ítéletben meghatározott késedelmi kamataira leszállította. (27.934.840.-Ft - a részítéleti 13.704.184.-Ft = 14.230.656.-Ft).

A fellebbezés alappal sérelmezte az elsőfokú ítéletben az alperes terhére megállapított perköltséget is. Ezért az ítéletábra az elsőfokú perköltségre, valamint a le nem rótt kereseti illetékre (Pp. 253. § /3/ bekezdés) vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést mellőzte.

A felperes pernyerése 27.934.840.- Ft-ban határozható meg, mely az alperesre kedvezőbb 31/69 %-os pernyertességi aránynak minősül.

Ezért a le nem rótt 900.000.- Ft kereseti illetékből a Pp. 78. § /1/ bekezdése, 81. § /1/ bekezdése és az It. 59. § /1/ bekezdése alapján a felperes 621.000.- Ft-ot, míg az alperes 279.000.-Ft-ot köteles viselni.

Az elsőfokú eljárás jelentős részében a felperes jogi képviselő igénybevételevel járt el, az alperest pedig az elsőfokú eljárás során az ítélethozatal megelőző tárgyaláson képviselte jogi képviselő. A mindkét félre irányadó részleges elsőfokú jogi képviseletre figyelemmel a felek elsőfokú eljárásbeli képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjat az ítéletábra - a perértékhez viszonyítva - mérsékelte, és az Áfa-val növelt 1.250.000 - 1.250.000 Ft-ban határozta meg (32/2003. /VIII.22./ IM. rendelet /R./ 3. § /2/, /6/ bekezdés) A felperes ezentúl 75.424.- Ft, míg az alperes 77.284.-Ft szakértő- és tanúdíjat előlegezett. A felperes a teljes 1.325.424.-Ft elsőfokú perköltségéből, annak 31 %-ára, 410.882.-Ft-ra tarthat igényt. Az alperes a teljes 1.327.284.- Ft elsőfokú perköltségéből annak 69 %-ára, 915.826.- Ft-ra tarthat igényt. Ezen összegek Pp. 81. § /1/ bekezdése szerinti egybeszámításával a felperes az alperes részére a kerekített 505.000.- Ft elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.

A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése és az It. 59. § /1/ bekezdése alapján a felperes köteles viselni az alperes személyes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt 267.900.- Ft fellebbezési illetéket. A másodfokú eljárásban pernyertes alperes képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjat az ítéletábra a R. 3. § /2/, /5/ - /6/ bekezdései alapján az Áfa-val növelt 62.500.-Ft-ban állapította meg.

Így összevonva a felperes összesen 888.900.- Ft le nem rótt kereseti- és fellebbezési illetéket, valamint 567.500.- Ft alperesi perköltséget köteles viselni.

Győr, 2009. december 16.

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Ferenczy Tamás sk.**
előadó bíró

Dr. Hammer Sándor sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: